

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-60227 א.ק. נ' א.

תלה"מ 19-01-74309

תלה"מ 18-12-31166

בפני כבוד השופט בן שלו

תובעת (ונתבעת)

ק.א.ק. ת"ז XXXXX
ע"י ב"כ עו"ד אילן אבירם
נגד

נתבע (ותובע)

א.א. ת"ז XXXXX
ע"י ב"כ עו"ד כרמל מזוז

פסק דין

נדבך נוסף בסכסוך בין בני זוג לשעבר, הורים לשלושה קטינים. על המדוכה זו הפעם, לאחר שתובענות להעסקת מקום מגורי קטינים ואחריות הורית הוכרעו זה מכבר, מחלוקות מתחום הרכוש והמזונות.

עסקינן בשלוש תובענות. תובענת האם למזונות קטינים (תלה"מ 18-10-60227 ; להלן : "תביעת המזונות") ; תובענת האב לאיזון משאבים (תלה"מ 19-01-74309 ; להלן : "תביעת הרכוש") ; ותביעת האב לפירוק שיתוף במקרקעין ובמטלטלין (תלה"מ 18-12-31166 ; להלן : "תביעת פירוק השיתוף").

לנוחות הקריאה יכוננו הצדדים בשמותיהם הפרטיים. הפניות לפרוטוקול תבוצענה בהתאם לעימוד שבתביעת הרכוש, אלא אם יצוין אחרת.

רקע כללי ודיוני

1. הצדדים נישאו כדמו"י ביום 22.6.06.

א' משרת בצבא הקבע. ק' עבדה בעבודות שונות מאז הנישואין עד עתה.

במהלך חיי הנישואין נולדו לצדדים שלושה ילדים, כולם קטינים : ל', ילידת 22.8.08 ; ע', ילידת 18.10.11, ועו', יליד 27.10.16. עו' מאובחן כבעל צרכים מיוחדים, על הרצף האוטיסטי.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-60227 א.ק. נ' א.

תלה"מ 19-01-74309

תלה"מ 18-12-31166

2. לצדדים זכויות במשותף בנחלה מס' XX במושב XXXX (להלן: "המשק"). כן לצדדים רכב פרטי מסוג "XX" הרשום על שמו של א' (להלן: "הרכב").

אין מחלוקת כי מועד הקרע המוסכם הוא יום 31.7.18.

3. בין ההורים קונפליקט בעצימות גבוהה, שבא לידי ביטוי לא רק בתביעות האחריות ההורית כי אם גם בתביעות שלפני.

ביום 10.5.20 הכרעתי במחלוקות לעניין האחריות ההורית והתרתי לק' לעבור עם הקטינים לעיר XXX (להלן: "פסק הדין הקודם"). כן קבעתי את משמורת הקטינים אצל ק' ואישרתי את המלצות המומחה שמונה בכל הקשור עם זמני השהות של הקטינים עם א'. ככלל, קבעתי כי הקטינים ילונו אצל א' אחת לשבועיים במהלך השבוע, וכן קבעתי כי הקטינים ילונו עם א' שלושה סופי שבוע מדי חודש, מהם שניים "ארוכים" (מיום ה' עד מוצ"ש או עד יום א' לבחירתו של א'). כן התרתי בידיו של א' את הבחירה האם לקיים שני סופי שבוע או שלושה סופי שבוע על פי תוכנית סדורה שיפרט לאם. כן הוסדרו זמני שהות בחגים לסירוגים ובחופשת הקיץ (עד שישה שבועות בחופשת הקיץ).

4. באשר למזונות, ביום 21.11.18 פסקתי את מזונותיהם הזמניים של הקטינים בסכום יסוד של 5,700 ₪ לחודש, בתוספת מחצית הוצאות חינוך ורפואה "חריגות" כמו גם מחצית הוצאות המשכנתא הרובצת על המשק (להלן: "החלטת המזונות הזמניים").

בקשות לעיון חוזר על החלטת המזונות זמניים נדחו בהחלטות מיום 29.11.18 ובדיון מיום 20.3.19.

5. בתובענות בענייני הרכוש הסכימו הצדדים כי יינתן צו לפירוק שיתוף במשק, תוך שתינתן להם שהות בת 5 חודשים למכור בכוחות עצמם את המשק על בסיס חוות דעת שמאי שתתייחס גם לאפשרות מכר לצד ג' וגם לאפשרות שאחד הצדדים ירכוש את חלקו של האחר. כן הסכימו הצדדים כי ימונה אקטואר למתן חוות דעת באשר לאיזון הזכויות הכלכליות של הצדדים. להסכמות אלה ניתן תוקף של פסק דין חלקי (להלן: "פסק הדין החלקי").

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-60227 א.ק. נ' א.

תלה"מ 19-01-74309

תלה"מ 18-12-31166

אלא שאם נדמה היה שבעצם מתן פסק הדין החלקי התקדמו הצדדים באופן משמעותי לשם סיום המחלוקות ביניהם ולו בסוגיות הרכוש, מרחק רב עמד בין הצדדים ובין סיומן. התגלעו מחלוקות רבות, בחלקן הגדול מינוריות לליבת הסכסוך.

בסופו של יום הוגשו שתי חוות הדעת שהוסכם על עריכתן.

6. חוות דעת שמאי מתוקנת בשנית על יסוד הסכמות הצדדים הוגשה אך ביום 11.6.20 (להלן: "חוות דעת השמאי"). על פי חוות הדעת, שווי של המשק נכון ליום 25.5.20 הוא 1,700,000 ₪, ו- 1,450,000 ₪ במימוש מהיר. על פי חוות הדעת, מכירתו של המשק טומנת בחובה עלויות צפויות בסך כ- 340,000 ₪ (120,000 ₪ בגין מס שבח צפוי ו- 220,000 ₪ ש"ח תשלומים לרמ"י).

נכון למועד הגשת תביעת פירוק השיתוף, יתרת המשכנתא לסילוק עמדה על כ- 693,000 ₪.

7. חוות דעת האקטואר הוגשה ביום 22.12.19 (להלן: "חוות דעת האקטואר"). על פי חוות דעת האקטואר אוזנו זכויות הצדדים בהתאם לשתי שיטות; חלופה אחת בהיוון כלל זכויות הצדדים ואילו החלופה השניה, במועד גמילת הזכויות.

על פי חלופת ההיוון, קבע האקטואר כי על א' לשלם לק' סך של 476,701 ₪ לאיזון הזכויות הצבורות על שם הצדדים שניהם (לא' – פנסיה תקציבית, קופות גמל, זכויות ממקום העבודה וקרן השתלמות בשווי מהוון כולל של 987,179 ₪; לק' – זכויות ממקום העבודה וק' פנסיה בשווי מהוות כולל של 33,778 ₪; עמ' 4 לחוות דעת האקטואר).

בנוסף לכך, קבע האקטואר כי לצדדים חובות משותפים בבנק XXX בסך כולל, נכון למועד הקרע, של 226,586 ₪ (להלן: "החובות המשותפים").

חיובי האשראי של הצדדים לא אוזנו על ידי האקטואר הואיל ולא התקבל אצלו מלוא המידע (עמ' 3 לחוות דעת האקטואר).

על פי חלופת הגמילה, והואיל ולצדדים שניהם לא היו זכויות נזילות, קבע האקטואר כי אין לצדדים זכויות נזילות אותה העת, ולפיכך חלופת הגמילה אינה כוללת תשלום מיידי מצד אחד למשנהו. תחת זאת ערך האקטואר צווים לגורמים המשלמים, על פי מועד ויחסי השיתוף

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-60227 א.ק. נ' א.

תלה"מ 19-01-74309

תלה"מ 18-12-31166

1 הזוגי. לעניין זה יצויין כבר עתה, כי אין מחלוקת בין הצדדים גם על עצם קיומם של החובות
2 המשותפים.
3
4 8. ביום 5.3.20 גיבשו הצדדים פלוגתאות ומוסכמות כלליות במחלוקות הרכוש לאורן אכריע.
5
6 ממצאי חוות הדעת בעיקרה היו מוסכמים. המחלוקת בין הצדדים התעוררה ביחס לשיטת
7 האיזון – היוון או שמא מועד גמילה.
8
9 שווי המשקל הוגדר כשנוי במחלוקת, אלא שברשימת הפלוגתאות לא הוגדרה המחלוקת
10 לגופה. כפי הנראה, כעולה מהסיכומים, המחלוקת נסובה בעיקר על הגדרת השווי "נטו" בעת
11 ביצוע מכר לבן הזוג.
12
13 מחלוקת התעוררה ביחס לרכב, עת ק' טענה כי הוא נרכש מכספי ירושה ושייך לה.
14
15 מחלוקת כללית התעוררה ביחס לאיזון חיובי כרטיסי האשראי, שלא נכללו בחוות דעת
16 האקטואר.
17
18 מחלוקת התעוררה גם ביחס לאיזון חוב נטען למכולת, לו טען א'.
19
20 9. הגם שבדיון מיום 19.2.20 הצעתי לצדדים לאור המחלוקות המצומצמות בעיקרן להכריע
21 בהליך על יסוד עיקרי טיעון ואסמכתאות, בסופו של יום ראיות בשלוש התובענות נשמעו ביום
22 22.6.20 וסיכומי הצדדים (לרבות סיכומי תשובה) הוגשו לאחר ארכות שניתנו – וגם בהקשרם
23 התעוררו מחלוקות, ברובן עקרות, ביחס לאסמכתאות שצורפו להם.
24 אדרש תחילה לתובענות הרכושיות.
25

תביעת איזון המשאבים ותביעת פירוק השיתוף

26 תביעות אלה אדרש למחלוקות כפי שגובשו, כסדרן.
27
28
29
30
31

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-60227 א.ק. נ' א.

תלה"מ 19-01-74309

תלה"מ 18-12-31166

שיטת איזון הזכויות

10. ק' עותרת לאזן זכויות הצדדים לפי חלופת ההיוון, לאור הפער הכלכלי שבין הצדדים ועל מנת שהקשר שבין הצדדים יתנתק דה פקטו. לעומתה, טוען א' כי יש לאזן את זכויות הצדדים לפי חלופת מועד גמילת הזכויות, הן לאור יכולותיו הכלכליות והעובדה שהוא אף ממשיך לשאת בהתחייבויות שנטלו הצדדים ביחד ואף ממילא אין ביניהם פערים כלכליים של ממש.

11. במחלוקת זו הדין עם א'.

הגישה הנוהגת בקרב מרבית הערכאות הדיוניות והמנחות באשר לאופן ביצוע איזון המשאבים עודנה רואה באפשרות ההיוון כחריג, ולא כברירת המחדל (לעניין זה השוו: עמ"ש (חי') 8952-03-20 פלונית נ' אלמוני (מצוי במאגרים המשפטיים; 16.6.20) והאסמכתאות שם, בסעיף 26 לפסק הדין).

אין אמנם חולק, כי במקרים חריגים ומתאימים, יכול בית המשפט להורות גם על היוון הזכויות ואיזון המשאבים בדרך של תשלום חד פעמי, באופן שגודע באופן מוחלט את הקשר הפיננסי שבין הצדדים.

אלא שלגופו של עניין המקרה שלפני איננו נמנה על מקרים אלה. תשלום לפי שיטת ההיוון מותיר למעשה את א' עם חיוב כספי משמעותי בן מאות אלפי ₪ (גם לאחר ניכוי חלקה של ק' בחובות המשותפים) וללא מקור הוני משמעותי (בשים לב ליתרה הצפויה לו מפירוק השיתוף במשק). לעניין זה יש לזכור כי למעשה לא' אין נכס הוני משמעותי אחר מלבד המשק, וגם הוא צריך לשקם את חייו הכלכליים לאחר הפירוד, כאשר ברקע גם חיובו הצפוי במזונות ילדיו ולנגד עיני הצדדים גם חובותיהם המשותפים הניכרים. מקום בו אין עסקינן בבעל דין עתיר נכסים, בחירה בחלופת ההיוון תותיר את א' "כשידיו על ראשו", ותחטא לתכלית האקוויטבילית העומדת בבסיס איזון המשאבים לפי חוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג – 1973.

במיוחד מקום בו החוק לחלוקת חסכון פנסיוני בין בני זוג שנפרדו, התשע"ד – 2014 מטיל על הגורמים המשלמים את הנטל לחלק את הזכויות הפנסיוניות הלכה למעשה, אף אין עוד נפקות של ממש לטענה שלפיה יש עדיפות בגדיעת הקשר הפיננסי בין בני הזוג.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-60227 א.ק. נ' א.

תלה"מ 19-01-74309

תלה"מ 18-12-31166

לפיכך, אני מקבל את עמדתו של א' לעניין זה ומורה על איזון הזכויות על פי חלופת מועד הגמילה. הפסיקות שצורפו לחוות דעת האקטואר ייחתמו בנפרד.

שווי המשק ופירוק השיתוף בו

12. ככלל, מסיכומי הצדדים דומה כי קביעות השמאי באשר לשווי המשק אינן במחלוקת. ק', שעתרה במסגרת ניהול ההליכים למינוי כונס נכסים בחלוף המועדים המוסכמים בפסק הדין החלקי, עותרת להסתמך על שווי הכולל של המשק (שנקבע בערכי "ברוטו" על סך 1,700,000 ₪) בניגוד לטענותיו של א', ומבהירה כי התקבלו אצלה הצעות הגבוהות גם מערכים אלה וא' סיכלן.

מנגד, א' טוען כי הואיל ועסקינן בפירוק שיתוף בין בני זוג, קנויה לבן זוג זכות ראשונים לרכוש את חלקו של האחר, ושווי הרכישה לפיכך צריך להיגזר מערכי נטו - בניכוי התשלומים הרובצים על הנכס - יתרת המשכנתא והתשלומים הרעיוניים (תשלומים לרמ"י ומס שבח). בלב טיעונו של א' הטענה לפיה למעשה לא ניתן צו לפירוק שיתוף בנכס ולפיכך עדיין קנויה לו זכות הקדימה לרכוש את חלקה של ק' בערכי נטו (סעיפים 15 - 16 לסיכומי א'). א' לא פרש בסיכומיו תשתית רעיונית להעדפתו של תשלום בערכי "נטו", לבד מזכות הקדימה הנטענת שלו בטרם מכירה לצד ג'. אולם כאמור, לא ראיתי בסיכומיו הנמקה נורמטיבית מדוע יש לנכות מן המכר את התשלומים הרעיוניים בגין הנכס.

13. כך או אחרת, ליבת המחלוקת הכלכלית נסובה, אפוא, למעשה על סך רעיוני של כ - 170,000 ₪ בהתאם לחוות דעת השמאי (הם מחצית מהתשלומים הרעיוניים הרובצים על המשק במכירתו).

אלא שדומני שגם לשיטתו הוא, נתפס א' לכלל טעות. לטענתו של א', טרם ניתן צו לפירוק השיתוף במשק ולפיכך מעוגנת זכות הקדימה שלו, שהביטוי שלה הוא באפשרות הרכישה בערכי נטו. אלא שקשה להלום את טענתו זו, מקום בו עוד בתחילתו של ההליך ניתן פסק דין חלקי המעגן את הסכמות הצדדים בדבר פירוק השיתוף במשק, וחזקה שהצדדים שניהם ראו בו משום הצו האופרטיבי. מה מנע מא' לעתור בטרם ניתן פסק הדין החלקי לרכוש את חלקה של ק' לפי זכות הקדימה הקנויה לו מכח הוראות סעיף 101 לחוק המקרקעין, התשכ"ט - 1969? מענה של ממש לא מצאתי בטיעוני א'.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-60227 א.ק. נ' א.

תלה"מ 19-01-74309

תלה"מ 18-12-31166

הראיה הטובה ביותר לכך נעוצה בבקשה שהגישה ק' עוד ביום 6.11.19 בתביעת פירוק השיתוף, בה עתרה למינוי ב"כ הצדדים ככונסי נכסים לפי פסק הדין החלקי לאור טענות לסיכול המכר העצמאי על ידי א'.

בתגובתו של א' מיום 8.11.19 לא נמצא כל זכר לטענה לפיה לא ניתן צו לפירוק השיתוף במשק. לזו טיעונו של א' היה כי יש ליתן לצדדים את השהות למכור את הנכס בכוחות עצמם לאחר קבלת שתי חוות הדעת במלואן, וכן הצעתו של א' לרכוש את חלקה של ק' לפי ערכי המימוש המהיר שנקבעו בחוות הדעת המקורית של השמאי (הצעה עליה חזר ביום 18.11.19). האם כך נוהג מי שלשיטתו טרם ניתנה הוראה בדבר פירוק השיתוף בנכס? מסופקני.

גם בדיון במעמד הצדדים ביום 19.2.20 לא עלתה כל טענה למצער דיונית ו/או פורמלית מצדו של א' לפיה טרם פורק השיתוף בנכס והדיון התמקד בהצעתו של א' לרכוש את חלקה של ק' לפי שווי הנכס במימוש מהיר ו/או בניכוי תשלומי רשויות רעיוניים. בהחלטתי מאותו הדיון התייחסתי מפורשות לטיעון זה והצבתי בסימן שאלה את טיעונו של א' אל מול זכותו של בעל הדין שכנגד להשאית תמורת הנכס, כדלקמן: "גם השאלה האם יש לקבל הצעה של צד לרכוש נכס על פי שווי במימוש מהיר, שעה שעל פי הדין ברירת המחדל היא בראש ובראשונה השאית תמורת נכס ורק אם בית המשפט משתכנע כי אין בכך תועלת נבחנת האפשרות למימוש מהיר (שהיא בהחלט אחת מאפשרויות הסבירות אולם לא הראשונה במדרג בפירוק שיתוף של נכס)..." (עמ' 7 לפרוטוקול).

גם על החלטה זו שבה הבהרתי את האינטרסים והכללים בעת פירוק השיתוף דה פקטו לא היתה השגה ולא נטען כל עיקר כי טרם ניתן צו לפירוק השיתוף בנכס. הדברים אומרים דרשני.

14. אנו רואים, אפוא, כי בניגוד לטענותיו של א' לפיהן קנויה לו זכות קדימה לרכישת חלקה של ק' במשק מכח הוראות סעיף 101 לחוק המקרקעין, התשכ"ט – 1969, שהלכה למעשה מכוחו של פסק הדין החלקי מצויים אנו בגדריו של פירוק שיתוף מוסכם ופסוק במשק.

15. בנסיבות אלה, גם א' עצמו כמפורט בסיכומיו, מכיר בכך שמעמדו הוא ככל מציע בנכס, ורשאי הוא להתמחר אל מול כל מציע – ק' או צד ג' – בהליך לפירוק השיתוף בנכס [לעניין זה ראו גם סעיף 16 לסיכומיו של א' וכן השוו בהרחבה: עמ"ש (חי) 23541-01-17 פלונית נ' פלוני

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-60227 א.ק. נ' א.

תלה"מ 19-01-74309

תלה"מ 18-12-31166

- 1 (מצוי במאגרים המשפטיים ; סעיפים 97-101 לפסק הדין) ; כן השוו : תמ"ש (ת"א) - 12712-
2 07-16 פלוני נ' אלמונית (מצוי במאגרים המשפטיים ; 2.2.17).
3
4
5
6 16. ואם תמצוי לומר, כי הלכה למעשה לא נכנס לפועל מינויים של ב"כ הצדדים ככונסי נכסים
7 למשק בהתאם לפסק הדין, הרי שאין בכך דבר בכל הנוגע לתוקפו של פסק הדין החלקי
8 לפירוק השיתוף במשק, כי אם לכל היותר לשאלת עיתוי מינוי כונסי הנכסים, במובחן מפירוק
9 השיתוף בדרך של מכר עצמאי. אולם גם לו נניח (כטענתו של א' בכתובים עובר לדיון ביום
10 19.2.20 לפיה יש להמתין עד לקבלת חוות הדעת כדי לבחון אפשרויות הצדדים לרכוש את
11 חלקו של הצד שכנגד), כי למעשה יש למנות את מועד השהות בת חמשת החודשים למכר עצמי
12 לפי פסק הדין החלקי, ממועד השלמת כלל חוות הדעת, ברי שגם אז חלפה לה זה מכבר
13 השהות לביצוע מכר עצמי ויש לנקוט – במשנה מרץ – בהליכי כינוס הנכסים להשלמה וסיום
14 של פירוק השיתוף במשק.
15
16 העולה מכלל האמור הוא כי דין עתירתו של א' לרכוש את חלקה של ק' בשווי "נטו" להידחות
17 אף מבלי להידרש לכך שא' לא הניח בסיכומיו כל תשתית רעיונית לשאלה מדוע בנסיבות
18 הספציפיות שלפני יש לעשות כן בערכי "נטו" גם בהנחה שהיתה קנויה לו זכות קדימה.
19
20 17. כפועל יוצא, ובהתאם להוראות פסק הדין החלקי אני מורה על מינויים של ב"כ הצדדים
21 ככונסי נכסים למשק. בשים לב למשך הזמן שחלף מאז מתן חוות הדעת המעודכנת, יעלו
22 כונסי הנכסים למכירת הנכס **לכל המרבה במהיר** בהתאם לשווי הנכס במימוש שאינו מהיר
23 וללא ניכויי תשלומים רעיוניים, וזאת על בסיס עדכון שיקבלו לחוות הדעת מאת השמאי
24 כאשר ברור שאין מניעה כי כל אחד מהצדדים יהא רשאי, כפי שיחפוץ, להשתתף במתן הצעות
25 והתמחרות בגין הנכס.
26
27 כמובן שמתמורת המכר יסלקו הצדדים ככספים ראשוניים את יתרת המשכנתא וכלל הוצאות
28 כינוס הנכסים.
29
30 כבר עתה מובהר בזה לצדדים, כי ככל שיתברר שאיזה מן הצדדים מערים קשיים על השלמתו
31 וביצועו של פירוק השיתוף, ואז ככל שיתברר לבית המשפט שניגודי אינטרסים בין

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-60227 א.ק. נ' א.

תלה"מ 19-01-74309

תלה"מ 18-12-31166

1 "כובעיהם" השונים של ב"כ הצדדים אינם מאפשרים השלמה יעילה של פירוק השיתוף, לא
2 יהסס בית המשפט בין היתר גם למנות כונס נכסים חיצוני למשק לשם השלמת פירוק
3 השיתוף.
4
5

המחלוקת בקשר עם הרכב

6
7 18. אין כך נראה מחלוקת כי הרכב, מסוג סקודה אוקטביה, אמנם רשום על שמו של א', וזאת
8 מיום 19.4.17 (ראו נספח ג' לתצהירו של א').
9

10 19. ק' טוענת כי הרכב נרכש מכספי ירושה (ולראיה צירפה תדפיס מחשבון הבנק של אביה ובו
11 אוזכר זיכוי מכספי ירושה) ולפיכך למעשה יש לראות ברכב כשלה, במיוחד מקום בו היא
12 עושה בו שימוש לצרכיה ולצרכי הקטינים.
13

14 20. א' עותר לדחות טענה זו ובין היתר מבהיר כי אביה של ק' העביר לחשבונם המשותף 80,000
15 ש"ח בהם נעשה שימוש לרכישת הרכב, ובו הובהר כי עסקינן ב"מתנה" (נספח ו' לכתב ההגנה).
16

17 21. אין בידי לקבל את טענת ק'. גם לו אניח כי אמנם מדובר בכספי ירושה (ולא הוצגה לפני ראיה
18 קונקלוסיבית של ממש לכך), הרי מעת שאלה "נצבעו" בחשבון המשותף והוגדרו כ"מתנה"
19 מאביה (וראו גם דבריה של ק' בעמ' 10 לפרוטוקול בחקירתה הנגדית), ובמיוחד מקום בו האב
20 לא הובא להעיד ואף לא הגיש כל תובענה בקשר עם כספי מתנה זו, אין מקום לראות בכספים
21 אלו כספים שהוחרגו ממסת האיזון הרכושי.
22

23 הדברים יפים במשנה תוקף שעה שעל פני הדברים הצדדים בחרו לרשום את הזכויות ברכב
24 על שמו של א'. גם אם אין ברישום במשרד הרישוי משום ראיה קונקלוסיבית בדבר זכויות
25 ברכב, לכל הפחות יש בכך כדי לשמש ראיה שלא נסתרה בדבר זיקתו של א' – ולא רק של ק'
26 – לרכב.
27

28 אף אין כל נפקות לטיעון שהוצג ולפיה היא עושה שימוש ברכב, שכן ליבו של איזון המשאבים
29 בהתאם לחוק יחסי ממון אינו בפירוק השיתוף הקנייני, כי אם בביצוע איזון אובליגטורי דחוי,
30 בשווי הנכס. הדברים יפים במיוחד בו א' עתר למעשה לאיזון שוויו של הרכב ולא להעברת
31 החזקה בו.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-60227 א.ק. נ' א.

תלה"מ 19-01-74309

תלה"מ 18-12-31166

לפיכך, אני דוחה את עמדתה של ק' ומורה כי הצדדים יאזנו את שוויו של הרכב (שוויון שימושה של ק'), על פי שוויו לפי מחירון "לוי יצחק" נכון למועד הקרע.

המחלוקת ביחס לחיובי האשראי

22. א' טוען, כי במועד הקרע היו לצדדים חיובי אשראי משותפים על סך של כ – 20,683 ₪ (חיובי כרטיס אשראי חוץ בנקאי לחודש יולי 2018). לתמיכה בטענה צירף א' תדפיס מחשבון העו"ש המשותף בבנק XXX מס' XXXX, שבו נרשמו חיובי אשראי בסכום הנטען (נספח ב' לתצהיר א'). לפיכך, עותר הוא להכיר בחיובים אלה כברי איזון.

מנגד טוענת ק' כי גם א' חדל מלהבהיר לאקטואר את היקף חיובי האשראי שלו.

23. דין עתירתו של א' להידחות, הגם שלא מנימוקי ק'. **שכן א' לא נתן דעתו לכך שלמעשה עתירתו נשענה כאמור לעיל על תדפיס העו"ש בחשבון המשותף, קרי חיובי האשראי נכנסו למסת התחייבויות הצדדים כלפי הבנק, ולא טען כל עיקר שהבנק לא כיבד את חיובי האשראי.**

אמנם כזכור, האקטואר עצמו ציין בחוות דעתו שהתקבל אצלו מידע חלקי בלבד על אודות חיובי האשראי, אולם איזון גם איזון את חיובי הצדדים בחשבון הבנק המשותף (ראו עמ' 4 לחוות דעת האקטואר). משמע – חיובי האשראי שלהם טען א' הובאו בחשבון במסגרת איזון המשאבים כחוב לתאגיד הבנקאי – שכיבד את חיובי האשראי במועד הקרע.

מכאן, שהכרה בחיובי אשראי ספציפיים אלה, שאוזנו כבר על ידי האקטואר במסגרת ההתחייבויות כלפי הבנק, תהא משום הכרה בחיוב בכפל, שלא כדין. משכך, דין טענתו של א' להידחות.

חוב למכולת

24. בתצהירו טען א' כי במועד הקרע היה להם חוב למכולת שלא נפרע ויש להביאו בחשבון. לא לכתב התביעה ולא לתצהירו לא צירף א' דבר ביחס לחוב נטען זה, שהועמד בסיכומיו ללא

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-60227 א.ק. נ' א.

תלה"מ 19-01-74309

תלה"מ 18-12-31166

1 הפניה של ממש על סך 6,000 ₪. בהיעדר כל ראיה של ממש לכך לא מצאתי לקבל את טענותיו
2 של א', הגם שלא ראיתי התייחסות קונקרטית לכך מטעמה של ק'.

טענות נוספות

9 25. בסיכומי הצדדים עלו טענות נוספות וכך גם בתצהיריהם. אלא שטענות אלה כלל לא נזכרו
10 ונתחמו במסגרת רשימת המוסכמות והפלוגתאות מיום 5.3.20, כך שאין מקום להידרש להן
11 ולו מטעם זה בהיותן הרחבה של חזית המחלוקת שלא איפשרה הן לצד שכנגד והן לבית
12 המשפט להידרש להן כדבעי. כאשר הצדדים תוחמים את חזית המחלוקת ואיזה מהם איננו
13 עותר להרחבתה, גם מטעמים של מינהל שיפוטי תקין המביא בחשבון אינטרסים של
14 מתדיינים אחרים, אין מקום לפתוח את חזית המחלוקת לסוגיות שכל לא נתחמו בה
15 מלכתחילה.

16
17 כך, טענת ק' לאיזון "נכסי קריירה", שנטענה בכלליות רבה הן בתצהירה והן בסיכומיה מבלי
18 שגיבשה ולו ראשיתה של תשתית ראייתית ורעיונית לאיזון "נכסי קריירה" ומבלי שאף נקצב
19 וכומת אופן ההתחשבות המבוקש. אלא שק' לא הבהירה כל עיקר, גם בהנחה שא' אמנם
20 משרת כאיש קבע, מדוע עומד עניינה בחריגים שבהם מכירה הפסיקה בפערי ההשתכרות כברי
21 איזון [לכללי היסוד ולגישה האקוויטבילית הנעוצה בבסיס האפשרות לעשות שימוש
22 בהוראות חוק יחסי ממון כמכשיר אקוויטבלי במקרים של פער דרמטי בנסיבות ויכולות
23 המקצועיות של שני צדדים, השוו, למשל: עמ"ש (חיפה) 31035-09-16 ש.ג. נ' ד.ג. (מצוי
24 במאגרים המשפטיים; 20.4.17; סעיף 7.6 לחוות דעתו של כב' השופט ס' ג'יוסי)].

25
26 בנסיבות אלה, מקום בו עסקינן מחריגה ממתחם הדיון שהוגדר ברשימת הפלוגתאות והן
27 לגוף הדברים בהיעדר ולו ראשיתה של תשתית ראייתית ורעיונית לכך, טענת ק' נדחית.

28
29 הוא הדבר עם טענתה של ק' בכל הנוגע להלוואה נטענת שניתנה לאמו של א', שכלל לא נזכרה
30 ברשימת הפלוגתאות וממילא לכל הפחות דבר השבתה של אותה ההלוואה הנטענת לא נשלל
31 (לעניין זה ראו גם בחקירתו הנגדית של א' בעמ' 33 לפרוטוקול).

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-60227 א.ק. נ' א.

תלה"מ 19-01-74309

תלה"מ 18-12-31166

1
2 כך גם בנוגע לטענה כללית בדבר הלוואה שנתנו לפי הנטען הוריה של ק' לצדדים. הלוואה זו
3 לא נתחמה ברשימת הפלוגתאות והמוסכמות וממילא גם לגוף הדברים, לא ראיתי שהוגשה
4 כל תובענה ביחס לכך או למצער הוזמן מי מהוריה של ק' להעיד. במיוחד מקום בו קמה חזקת
5 מתנה בין צדדים קרובים, לגוף העניין דין טענה זו להידחות.

6
7 לפני משורת הדין, מקום בו הצדדים שניהם עותרים לחלוקת המיטלטלין בשיטת "שתי
8 הרשימות", הגם שלא ציינו האמור ברשימת המוסכמות והפלוגתאות, אני מורה להם לפעול
9 בהתאם.

סיכום ביניים

10
11
12 26. באשר למשק יפעלו הצדדים בהתאם להוראותיי בסעיף 17 לעיל.

13
14 באשר לאיזון הזכויות הפיננסיות, יפעלו הצדדים על פי חוות דעת האקטואר בהתאם לשיטת
15 מועד הגמילה. הפסיקתאות ייחתמו בנפרד. החובות המשותפים יובאו בחשבון בעת ביצוע
16 איזון המשאבים.

17
18 שווי הרכב יאוזן כפי הוראותיי בסעיף 21 לעיל.

19
20 טענותיו של א' ביחס לחיובי האשראי וחיובי המכולת נדחות כמפורט לעיל.

21
22 המיטלטלין יחולקו בשיטת "שתי הרשימות" כאשר ק' תערוך אותן וא' יבחר אחת מהן.

23
24 יתר טענות הצדדים, שאף לא נתחמו והועמדו בחזית המחלוקת ברשימת הפלוגתאות
25 והמוסכמות, נדחות.

26
27 מכאן, לתביעת המזונות.

תלה"מ 18-10-60227 – תביעת המזונות

28
29
30 27. כאמור לעיל, בהחלטת המזונות הזמניים העמדתי את מזונות הקטינים על סכום יסודי של
31 5,700 ₪ לחודש.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-60227 א.ק. נ' א.

תלה"מ 19-01-74309

תלה"מ 18-12-31166

מאז מתן החלטה זו, עברו ק' והקטינים להתגורר ב-XXX ואילו האב נותר להתגורר באזור מגוריהם הקודם.

הואיל והמחלוקות בין הצדדים היו תהומיות גם ביחס למזונות הקטינים, נשמעו ראיות גם בסוגיה זו.

בעוד ק' טוענת כי יש לחייב את א' בסכום מזונות יסודי המגיע לכדי 10,349 ₪ לחודש הכוללים גם את חלקם של הקטינים בדמי שכירות בסך 5,000 ₪ לחודש, טוען א' כי יש לבטל את חיובו במזונותיו של עו' הואיל וקצבת הנכות שהתברר שהחל לקבל צריכה לבוא חלק מזונותיו. כן טוען, בין היתר, כי חרף טענת ק' לפיה היא מבקשת לעבור להתגורר בבית הוריה, דורשת עתה לחייבו במדורה ולכלל היותר יש לחייב במדור רעיוני שווה ערך לזה בו הורגלו הצדדים עת התגוררו בדרום.

28. הואיל ולי' וע' חצו את גיל 6, ואילו עו' עתיד להגיע לגיל 5 שנים בעת הקרובה, הדין הנוגע לכל אחד מן הקטינים הוא שונה. ביחס לעו' – חובתו של האב עודנה אבסולוטית. ביחס ללי' וע', חובת האב נגזרת מדיני הצדקה, כפי שנקבע בבע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית (מצוי במאגרים המשפטיים ; 19.7.17). ככזו, יש להביא בחשבון את יכולותיהם הכלכליות של ההורים שניהם, צרכי הקטינים וזמני השהות שלהם בפועל עם כל אחד מהוריהם.

במסגרת הכרעתי, אדרש לכל אחד מראשים אלה, כמו גם לטענות הצדדים בהקשרם. עוד אדרש לטענת א' לפיה יש לקבוע כי קצבת הנכות שהתברר שעו' החל לזכות בה, תיחשב כמזונותיו.

יכולותיו הכלכליות של א'

29. דומה שאין מחלוקת של ממש בדבר נתוני שכרו של א', כי אם לכל היותר על אודות האופן שבו יש לבחון שכר זה (האם "נטו לבנק", כטענה משתמעת של א' בתצהירו, האם "ברוטו", כאופן ההצגה המשתמע בסיכומי ק'). אלא שלעניין זה הדין הוא ברור ואינו נתון לפרשנות, ומורנו כי יכולת ההשתכרות של בעל הדין מחושבת לענייננו בהפחתת ניכויי החובה בלבד

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-60227 א.ק. נ' א.

תלה"מ 19-01-74309

תלה"מ 18-12-31166

1 (מס הכנסה, ביטוח לאומי וביטוח בריאות ; לעניין זה השוו : רמ"ש (חיפה) 14050-01-20
2 **פלוני נ' אלמונית** (מצוי במאגרים המשפטיים ; 8.1.20) והאסמכתאות שם).
3
4 30. ההחלטה למזונות זמניים הסתמכה בהקשר זה על נתוני שכר לחודשים אוקטובר 2017 עד
5 ספטמבר 2018, ולאורה הועמד שכרו של א' על סך ממוצע של כ – 17,235 ₪ נטו לחודש.
6
7 אלא שעובר לשמיעת ביום 22.6.20 צורפו לתצהירו של א' שלושה תלושי שכר מעדכנים בלבד
8 (לחודשים מרס עד מאי 2020). מתלושים אלה עולה שחלה עלייה בשכרו של א', שכן שכרו
9 הממוצע על פי תלושים אלה עמד על סך 20,235 ₪ נטו לחודש.
10 נתוני שכרו המצטברים של א' לשנת 2020 כמשתקף מתלוש מאי 2020 מלמדים על הכנסה
11 נטו בסכומים דומים (הכנסה שנתית עד אותה העת בסך 104,390.75 ₪, בנסיבות בהן שיעור
12 מס ההכנסה שהשתלם עמד על 0 ₪).
13
14 כפועל יוצא, אני מעמיד את שכרו של א' על סך ממוצע של 20,000 ₪ נטו לחודש.
15
16 בנוסף, יש להביא בחשבון כי ככל שא' לא יבחר להשתתף בהליכי מכר המשק כאחד המציעים,
17 תיזקף גם לזכותו יתרה בשיעור לא מבוטל (גם לאחר סילוק החובות המשותפים ויתרת
18 המשכנתא).
19
20 31. בהוצאותיו של א' נדרש הוא בתצהירו לדמי שכירות שלפי הנטען משלם לאימו, בסך 3,000
21 ₪ לחודש, ואילו בסיכומיו לא הובהר די הצורך האם אמנם ממשיך להתגורר שם או שמא,
22 כטענת ק', שב להתגורר בבית המשותף (הגם שבסיכומיו הכחיש א' בסעיף 87 להם כי הוא
23 מתגורר במשק, אולם מנגד לא הבהיר מקום מגוריו הנוכחי).
24 מעבר לאמור, נדרש א' להוצאותיו גם בגין החובות המשותפים, אולם בהקשר זה יובהר
25 שממילא נדרשתי לכך בתביעות הרכוש, בעת מתן ההוראה לשאת באופן שוויוני בחובות
26 המשותפים.
27
28 כך או אחרת, וגם לו אניח שלא' הכנסה רעיונית של מדור בסך של כ – 3,000 ₪ לחודש (בין
29 אם בתשלום דמי שכירות ובין אם במשכנתא), עדיין ברי כי הכנסתו הפנויה עומדת על כ –
30 17,000 ₪ לחודש גם עתה.
31

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-60227 א.ק. נ' א.

תלה"מ 19-01-74309

תלה"מ 18-12-31166

אלא שא' לא טרח להעיד את אמו על מנת לאשש את טענתו בדבר תשלום דמי השכירות בפועל, ולא ראיתי שצורפה ראיה של ממש לעניין זה. לפיכך, דומה שההוצאה היחידה שניתן להכיר בה כיום באשר למדורו של א' עצמו, היא שיעורה של מחצית המשכנתא. אין מחלוקת כי שיעור זה עומד על סך 1,850 ₪ לחודש.

לפיכך, אני קובע את הכנסתו הפנויה של א' על סך 18,150 ₪ לחודש.

יכולתיה הכלכליות של ק'

32. מסיכומי הצדדים דומה שאין למעשה חולק בדבר פוטנציאל ההכנסה של ק', שאיננה עובדת באופן סדיר נע סביב שיעורו של שכר המינימום (ראו גם בתצהירו של א' ובסיכומיו). אין חולק שלק' אין הכשרה מיוחדת אולם מנגד, וגם לו אביא בחשבון את צרכיו המיוחדים של עו', לא הונח לפני כל טעם של ממש לכך שק' לא תוכל למצות את פוטנציאל ההשתכרות שלה ולו כדי שיעורו של שכר המינימום במשק. כפועל יוצא, אני מעמיד את שכרה של ק' כדי שיעורו של שכר המינימום במשק.

33. בסיכומיה טוענת ק', כי היא שוכרת דירה בעלות של 5,000 ₪ לחודש, ועוד קודם לכן טענה שעליה לשלם להוריה, עימם התכוונה לגור, 4,500 ₪ לחודש עבור מדורה ומדור הקטינים. לסיכומים אלה צירפה ק' הסכם שכירות שלא צורף קודם לכן, המעמיד דמי השכירות על סך 5,000 ₪ לחודש.

גם לו אתעלם מהתהייה הבולטת בכל הנוגע לשאלה כיצד יכולה ק', שפוטנציאל ההשתכרות שלה (לא כל שכן שכר בפועל) מגיע כדי שכר המינימום בלבד, לממן דמי שכירות בשיעור המגיע כדי מלוא פוטנציאל ההשתכרות שלה או קרוב לכך, הרי שגם רעיונית אין כל הצדקה להכיר בדמי מדור בשיעור לו עותרת. לעניין זה אני סבור שהדין עם א', שכן צידה השני של מטבע העתקת מקום המגורים, היה שק' עצמה נטלה על עצמה את הסיכון שמא עלויות המחיה במרכז הארץ יהיו גבוהות יותר. הסכומים ששילם התא המשפחתי טרם פירוקו בעבור המשכנתא עמדו על סך כ – 3,700 ₪ לחודש ולא ראיתי טעם של ממש להכיר בדמי מדור העולים על שיעור זה – הוא השיעור להם הורגלו ובהתאם לו התנהלו הצדדים גם בעת החיים

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-60227 א.ק. נ' א.

תלה"מ 19-01-74309

תלה"מ 18-12-31166

המשותפים. הדברים יפים במשנה תוקף שעה שעל פני הדברים הכרה בסכומים גבוהים יותר
אף לא תעלה כל עיקר בקנה אחד עם פוטנציאל ההשתכרות של ק'.

התהייה מתחזקת מקום בו גם קודם לכן, מקום בו ציינה ק' כי מתכוונת לשלם להוריה סך
של כ- 4,500 ₪ לחודש בגין מדור, לא טרחה להעידם בכל הנוגע לתוכניות בפועל (ולא ברור
כל עיקר מאלו מקורות התעתדה לשלם סכומים אלה).

לפיכך, ולשם קביעת הכנסתה הפנויה של ק' אין בשלב זה מקום אלא להביא בחשבון את
שיעור מחצית המשכנתא (1,850 ₪ לחודש).

כפועל יוצא אני מעמיד את הכנסתה הפנויה של ק' על סך 3,450 ₪ לחודש.

34. לסכומים אלה יש להוסיף את קצבת הילדים עבור שלושת הקטינים, וכן יש להביא בחשבון
שעבור עו' משתלמת קצבת נכות בסך כ- 2,600 ₪ לחודש. על אופיה ותכליתה של קצבת נכות
זו ארחיב עוד להלן.

גם ק', בדומה לא', תהא צפויה לקבל סכומים לא מבוטלים ממכר המשק, וגם בהקשרה
כאמור לעיל כבר הוסדרה הנשיאה בחובות המשותפים.

35. יוצא, אפוא, כי הכנסתם המצרפית הפנויה של ההורים, למעט קצבת הילדים וקצבת הנכות,
עומדת על סך של 21,600 ₪ לחודש. הכנסתו הפנויה של א' מגיעה כדי כ- 85 אחוזים
מהכנסתם המצרפית הפנויה של הצדדים.

צרכי הקטינים

36. בתצהירה העמידה ק' את מכלול צרכי הקטינים (לרבות משכנתא, אחזקת מדור, מזון, ביגוד
והנעלה, דלק והוצאות רכב, חינוך, הוצאות רפואה שוטפות, טיפולים פרטיים לעו', קייטנות,
תרבות ונופשים בארץ כמו גם חוגים, מתנות צעצועים, דמי כיס וטלפונים ניידים), על סך
מצטבר של 14,330 ₪ (3,666 ₪ עבור ל', 4,196 ₪ עבור ע', ו- 6,468 ₪ עבור עו'). מהוצאות
אלה ביקשה ק' לנכות את קצבת הנכות המשתלמת לעו', בסך 2,600 ₪ לחודש.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-60227 א.ק. נ' א.

תלה"מ 19-01-74309

תלה"מ 18-12-31166

1 לתצהירה צירפה ק' קבלות מדגמיות שהוצגו באסופה אחת ללא אבחנה בין הוצאה להוצאה
2 או בין הקטינים, לתמיכה בטענותיה.

3
4 לסיכומיה צירפה ק' טבלה שבה ערכה מחדש את צרכי הקטינים, והעמידה אותם על סך
5 מצטבר של 10,349 ₪ לחודש, לא כולל צרכי המיוחדים של עו', ובנוסף עתרה לחייב את א'
6 בתשלום דמי טיפול בסך של 2,500 ₪ לחודש (קרוב בסה"כ לסך של 13,000 ₪ לחודש).

7
8 מנגד, א' לא נדרש בתצהירו למכלול צרכיהם (הכוללים או הפרטניים) של הקטינים, ובין
9 היתר טען כי עבור שהותם אצלו הוא מוציא כ – 2,500 ₪ לחודש (סעיף 13 לתצהיר), וטען כי
10 הוצאות החינוך והרפואה שלהם מגיעים כדי 800 ₪ לחודש.

11
12 גם בסיכומיו של א' לא ראיתי התייחסות פרטנית לצרכי הקטינים, ובעיקר טען ביחס לקצבתו
13 של עו', להתנהלותה של האם, ולהוצאות המדור המופרזות לכל הפחות להם עתרה.

14
15 37. גם אם יש להניח כי בעת החיים המשותפים לא עמדו צרכי הקטינים על הרף הנמוך וזאת בין
16 היתר לאור הכנסתם המצרפית של הצדדים, אין די בצירוף תיעוד מדגמי בלבד ללא הקצאה
17 וחלוקה קונקרטית של הראיות הרלוונטיות לכך באשר לכל הוצאה והוצאה ובחלוקה לכל
18 קטין, כדי להוביל למסקנה שיש להעמיד את צרכי הקטינים על הסכומים להם עתרה ק' ;
19 סכומים העולים על כ – 60 אחוזים מהכנסתם המצרפית של ההורים.
20 עתירתה של ק' לטעמי אמנם מופרזת, ואיננה מביאה די הצורך בחשבון את העובדה שבעת
21 פירוק התא המשפחתי, בכל הנוגע לצרכי קטינים אין נהוג הכלל של "עולים עימו ואינם
22 יורדים" ולמעשה אין מנוס מירידה פוטנציאלית גם ברמת חיי הקטינים, מקום בו על ההורים
23 שניהם לכלכל את ילדיהם בשני בתי אב.

24 38. מנגד, בהחלט יש מקום לקבל את הטענה לפיה די בהכנסתם המצרפית הפנויה של הצדדים
25 (המגיעה לכדי יותר מפי שניים מהשכר הממוצע במשק) כדי לקבוע שצרכי הקטינים אינם
26 מגיעים אך לגדרי חזקות הצרכים המינימליים [וידועה החזקה בדבר צרכי המינימליים של
27 קטין אחד המגיעה בימינו גם עד כדי 1,800 ₪ לחודש, בכפוף לכלל ההוצאה השולית הפוחתת
28 לילד, כבהלכת ורד].

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-60227 א.ק. נ' א.

תלה"מ 19-01-74309

תלה"מ 18-12-31166

כפועל יוצא, ובהביאי בחשבון גם את השלכותיה של ההוצאה השולית הפוחתת לקטין, אני מוצא להעמיד את צרכי הקטינים (לא כולל מדורם) על סך מצרפי של 6,900 ₪ לחודש (2,300 ₪ בגין כל קטין).

39. לא מצאתי לקבל את עתירתה של ק' להכיר ברכיב נפרד של דמי טיפול בעבור הקטינים. כפי שהובהר גם בפסק הדין הקודם, אחד השיקולים לאורם עתרה ק' לעבור לXXX (ואחד השיקולים שהובאו בחשבון בהכרעתי עצמה) היה העורף המשפחתי שיאפשר לה תמיכה בילדים (ראו למשל סעיף 16 לפסק הדין הקודם). ק' גם איננה ממצה בפועל את פוטנציאל ההכנסה שלה כך שעל פני הדברים לא ברור מדוע זקוקה היא בנסיבות אלה גם לדמי טיפול. בנוסף, צרכיו המיוחדים של עו' מקבלים ביטוי בקצבת הנכות שלו ובגילן של ל' וע' אף ספק של ממש אם רכיב דמי הטיפול הוא בעל נפקות מהותית.

זמני השהות של הקטינים עם א'

40. כעולה מפסק הדין הקודם, התרתי לא' לשהות עם הקטינים שלושה סופי שבוע בחודש (לרבות הברירה אם לקיים שניים מהם כסופי שבוע "ארוכים", בתוספת לינת לילה אחד מדי שבועיים).

ק' טוענת כי א' ויתר על קיום הסדרי שהות בסוף השבוע השלישי וכן בוחר להשיב את הקטינים במוצאי שבת בלבד ולא ביום ראשון (ראו סעיפים 6 – 10 לסיכומיה).

א', למעשה מאשר בסיכומיו כי זמני השהות עם הקטינים מתקיימים כטענת ק', אחת לשבועיים בסוף השבוע בלבד עד למוצאי שבת, וכן פעם אחת מדי שבועיים ביום חול כולל לינה (סעיף 93 לסיכומי א').

יוצא, אפוא, כי זמני השהות של הקטינים עם ההורים במהלך מרבית ימות השנה מתחלקים כ – 80 אחוזים בקירוב אצל ק' וכ-20 אחוזים בקירוב אצל א'.

מהותה של קצבת הנכות

41. אין עתה בסיכומיו לקבוע כי קצבת הנכות המשתלמת בגין עו' תבוא חלף מזונותיו. אלא שכפי שכבר קבעתי בעבר, הבהיר זה מכבר בית המשפט העליון הנכבד, כי תכלית קצבאות הנכות המשולמות בגין קטינים, נועדה אך לכיסוי צרכיהם הרפואיים המיוחדים, ו"נ... נועדה לסייע

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-60227 א.ק. נ' א.

תלה"מ 19-01-74309

תלה"מ 18-12-31166

בהתמודדות עם ההוצאות 'העודפות' הנובעות מהמוגבלות שעמה חי הילד – להבדיל ממכלול עלויות המחיה שלו. נוכח תכלית זו של גמלת ההשתתפות בהוצאות, ברי שאין חפיפה מלאה בינה ובין חובת המזונות המוטלת על ההורים – שבליבתה ניצבים צורכי הקיום ההכרחיים והאוניברסליים של הילדים... "[בע"מ 2803/19 פלונית נ' פלוני (מצוי במאגרים המשפטיים ; 28.4.21)].

בניגוד, למשל, לקצבת הילדים אשר משרתת תכלית דומה לדמי המזונות על פי העולה מפסק דין שנוכח לעיל, אין ניתן לראות בצרכיהם השוטפים של קטינים ובצרכיהם בגין נכות משום "קופה אחת" [לעניין זה השוו, בין היתר, לדברי בתלה"מ (ב"ש) 3368-06-20 ז.ב.ח נ' ג.ב.ח (מצוי במאגרים המשפטיים ; 3.6.21)].

42. גם לגופם של דברים, בהליכים הקשורים ובפסק הדין הקודם, כבר נדרשתי לשאלת מצבו הרפואי של עו', שאין להקל בו ראש כל עיקר, וכך גם המומחה שמונה באותם ההליכים נדרש לכך (ראו למשל בסעיף 17 לפסק הדין הקודם לרבות ההפניה לחוות הדעת עצמה).

הגם שא' גם בהליך זה תלה חלק ניכר מיהבו על הנסיון להידרש להוצאותיה הנטענות של ק' באופן לא מדויק בגין הטיפול בעו', וגם אם יכול והשיעור המדויק הנדרש לטיפול בעו' לא נתמך באסמכתאות כדבעי, לא הוצגה לפני כל ראיה לסתור את החזקה (המתיישבת גם עם מצבו הרפואי של עו') ולפיה מכלול הטיפול בעו' בהחלט מגיע כדי סך קצבת הנכות בגינו.

כפועל יוצא, לאור הדין החל כמפורט לעיל כמו גם הקביעות בפסק הדין הקודם באשר למצבו הרפואי דה-פקטו של עו', איני רואה כל הצדקה – בדין או בעובדה- להביא את קצבת הנכות בגינו חלף מזונותיו.

מדור הקטינים

43. כאמור לעיל, קבעתי, כי אין מקום להכיר בשיעורים שביקשה ק' ביחס למדור הקטינים במקום מגוריהם החדש, והבהרתי כי אין מקום להכיר במדור – בפועל או רעיוני – העולה על הסכומים ששולמו בגין המשכנתא עד כה (כפי עתירתו החילונית של א'). לפיכך, ובשים לב לעובדה שהקטינים אינם מתגוררים יותר במשק וממילא ניתנו הוראות בדבר יישום מכירתו, אני קובע כי בגין מדור הקטינים באזור על א' לשלם בהתאם למדרגות הנהוגות בדין (50%)

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-60227 א.ק. נ' א.

תלה"מ 19-01-74309

תלה"מ 18-12-31166

לשלושה קטינים ; 40% לשני קטינים ; 33% לקטין אחד), עד לתקרה מירבית של 3,700 ₪ לחודש.

א' עצמו לא הצביע – לא בתצהירו ולא בסיכומיו – על כל מקור הוצאה קונקרטי לו הוא נדרש בגין מדור הקטינים (שעה שככלל נסמך הוא על הלנתם בבית אימו ולא הצביע בראיות של ממש על השתתפות שלו במדור זה) ולפיכך איני נדרש לכך.

יישום העובדות לאור הדין החל

44. מקור החיוב בענייני של ל' וע', כאמור לעיל הוא מדין צדקה ועליו להביא בחשבון את יכולותיהם הכלכליות של ההורים, את זמני השהות, ואת צרכי הקטינים.

מקור החיוב בענייני של ע' עד הגיעו לגיל 6 הוא אבסולוטי, מכח דינם האישי של ההורים, ומגיל 6 ואילך יהא אף הוא מדין צדקה.

כך או אחרת, כפי שנקבע לא פעם, החיוב במזונות – גם אם מביא בחשבון את מכלול המשתנים והעובדות שפורטו לעיל – איננו תולדה של היצמדות לנוסחאות חשבוניות, שלעתים אינן יכולות להביא בחשבון נתונים שאינם ברי כימות כספי מדויק [בהקשר זה השוו, בין היתר: בע"מ 817/18 פלוני נ' פלונית (מצוי במאגרים המשפטיים ; 31.1.18) ; עמ"ש 14612-10-16 (ת"א) פ' ב' נ' ע' פ' (מצוי במאגרים המשפטיים ; 20.12.17) ; עמ"ש (חיפה) 17309-05-17 ג.ט נ' א.ק (מצוי במאגרים המשפטיים ; 15.6.18) ; עמ"ש (מרכז) 11623-07-17 ש.ד.ש נ' מ.ש (מצוי במאגרים המשפטיים ; 24.6.18)].

מן הכלל אל הפרט.

45. כאמור, קבעתי את צרכיהם הכוללים של הקטינים (להוציא מדורם), על סך כולל של 6,900 ₪ לחודש (2,300 ₪ לכל אחד).

הבהרתי, כי מתוך סך ההכנסות הפנויות המצרפי (21,600 ₪ לחודש) מגיעה הכנסתו הפנויה של א' לכדי כ-85 אחוזים.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-60227 א.ק. נ' א.

תלה"מ 19-01-74309

תלה"מ 18-12-31166

הראיתי, כי במהלך עיקר השנה, עומדים זמני השהות של הקטינים אצל א' על כ- 20 אחוזים.
אף הצבעתי על כך, שביחס לעו' מקור החיוב עודנו אבסולוטי ואילו ביחס לל' וע' מקור החיוב
הוא מדין צדקה.

בנוסף למכלול נתונים אלה, יש להביא בחשבון גם שאין עסקינן בתחשיב חשבונאי גרידא וכי
הדומיננטיות של האם בזמני השהות טומנת בחובה מתוכה היא גם הנחה בדבר קיום הוצאות
שאינן ברות כימות כספי מדויק.

בהביאי בחשבון מכלול נתונים אלה אני סבור שנכון יהא להעמיד את סכום מזונות הקטינות
(כולל אחזקת מדורן), על סך כולל של 1,800 ₪ לכל אחת.

בעניינו של עו', בהביאי בחשבון את מקור החיוב, ימשיך ויעמוד החיוב עבורו על סך של 2,300
₪ לחודש, וזאת עד הגיעו לגיל 6, או-אז יעמוד תשלום המזונות עבורו אף הוא על סך 1,800
₪ לחודש.

46. באשר למדורם של הקטינים, כפי האמור לעיל, אני קובע כי בגין מדור הקטינים באזור על א'
שלם בהתאם למדרגות הנהוגות בדין (50% לשלושה קטינים ; 40% לשני קטינים ; 33%
לקטין אחד), עד לתקרה מירבית של 3,700 ₪ לחודש. זאת, בכפוף להצגתו בפועל של הסכם
שכירות תקף ו/או הסכם הלוואת משכנתא תקף.

47. בשים לב להכנסתו הפנויה של א', לא זו שהיתרה שתיוותר בידיו תאפשר לו קיום בכבוד, אלא
גם תאפשר לו להלין את ילדיו עמו מבלי חשש להיווצרותו של בית מועדף, או "בית עשיר"
למול "בית עני". שכן גם לו נבחן תוצאה זו לפי הערכה בדבר "ידות" לנפש בכל אחד מתאי
האב, נימצא למדים כי לאחר תשלום המזונות, מכלול ההכנסות המשתלם לק' (עת שלושת
הקטינים שוהים עימה כשמונים אחוזים מהזמן) מגיע לסך כולל של כ- 11,500 ₪ לחודש
ולכך יש להוסיף את קצבת הנכות בסך 2,600 ₪ (בסה"כ כ- 14,100 ₪). לעומת זאת, בניכוי
דמי המזונות והמדור שישלם א', תגיע הכנסתו הפנויה (בתא אב בו מרבית הזמן אין הקטינים
שוהים עימו) לכדי 10,400 ₪ לחודש. הגם שא' הלין מתחילת הדרך על שיעור המזונות,
בוודאי שאין בפסיקה זו כדי לקפח אותו בכל דרך, ויש בה כשלעצמה (המותירה בידי כל אחד

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-60227 א.ק. נ' א.

תלה"מ 19-01-74309

תלה"מ 18-12-31166

מהצדדים הכנסה פנויה לכל הפחות כדי השכר הממוצע במשק) כדי לאפשר הן לקי והן לאי, להמשיך בשיקומם האישי.

48. כפועל יוצא, אני מורה כדלקמן:

א. מעתה ואילך ישלם אי' עבור מזונם ואחזקת מדורם של הקטינים סך כולל של 5,900 ₪ לחודש (1,800 ₪ לחודש עבור כל אחת מן הקטינות ו – 2,200 ₪ עבור עו').

ב. מעת הגיעו של עו' לגיל 6, יחוב אי' עבור מזונותיו ואחזקת מדורו בסך של 1,800 ₪ לחודש, וזאת חלף הסכום שנקבע עבור עו' בסעיף אי' לעיל (קרי – 1,800 ₪ לחודש עבור כל קטין). במזונות לי' ועי' לא יחול שינוי.

ג. בנוסף, בעבור מדורם של הקטינים ישלם אי' בהתאם למדרגות הנהוגות בדין (50% לשלושה קטינים; 40% לשני קטינים; 33% לקטין אחד), עד לתקרה מירבית של 3,700 ₪ לחודש. זאת, בכפוף להצגתו בפועל של הסכם שכירות תקף ו/או הסכם הלוואת משכנתא תקף.

ד. בשים לב לאמור לעיל, על מנת להמעיט בהתחשבנויות בין הצדדים לטובתם של הקטינים עצמם, אני קובע כי החיוב הוא ממועד פסק הדין ואילך, כאשר עד מועד פסק הדין תחול ההחלטה בדבר מזונות זמניים.

ה. הואיל ועל פי הדין, מועד תחילת החיוב במזונות הוא ממועד הגשת הבקשה ליישוב סכסוך, אשר הוגשה ביום 30 יולי 2018; מקום בו על פני הדברים הצדדים לא הגיעו לכל הבנה והיה צורך בהכרעה אדברסרית על פי כללי הדין גם בתובענת המזונות; ושעה שלא ראיתי שאי' הציג כל הנמקה של ממש מדוע לא יחוב במזונות הקטינים לעבר על פי כללי הדין כאמור לעיל, אני קובע שהיקף החיוב במזונות הקטינים לפי ההחלטה למזונות זמניים יהא ממועד הגשת הבקשה ליישוב סכסוך ועד למועד פסק דין זה. הואיל ועסקינן בחיוב לעבר, ככל שהצדדים לא יגיעו לכל הבנה אחרת, יהא רשאי אי' לשלמו בשניים עשר תשלומים שווים ורציפים. זאת, החל מעת ביצוע התשלום הראשון לפי פסק דין זה.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-60227 א.ק. נ' א.

תלה"מ 19-01-74309

תלה"מ 18-12-31166

- ו. החיוב הוא עד הגיע כל אחד מהקטינים לגיל 18 או עד סיום לימודי יב', לפי המאוחר. בתקופת השירות הצבאי (חובה) או הלאומי, יעמוד החיוב על שליש.
- ז. בנוסף לאמור ימשיך ויחול החיוב במחצית הוצאות רפואה וחינוך כמפורט בהחלטת המזונות הזמניים, שיהא חלק בלתי נפרד מפסק דין זה.
- ח. חיוב המזונות יהא צמוד למדד המחירים לצרכן האחרון שפורסם עד היום, ויעודכן כל שלושה חודשים ללא תשלום הפרשים רטרואקטיביים בגין ההצמדה.
- ט. כל תשלום שלא ישולם במועד יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהמועד שנקבע לתשלום ועד התשלום בפועל.
- י. קצבת הילדים כמו גם קצבת הנכות עבור עו' תמשיך ותתווסף לחיוב דלעיל, ולא תבוא חלף איזה הימנו.

סיכום אופרטיבי

49. בתביעת הרכוש ובתביעת פירוק השיתוף יפעלו הצדדים בהתאם להוראותיי בסעיף 26 לעיל. בתביעת המזונות יפעלו הצדדים בהתאם להוראותיי בסעיף 48 לעיל.
50. בשים לב להכרעותיי דלעיל ועל מנת לאפשר לצדדים להתמקד בראייה צופת פני עתיד, לטובת ילדיהם, איני עושה צו להוצאות.
- בזה הסתיים הטיפול בכלל התובענות שבכותרת.
- פסק הדין מותר בפרסום בהשמטת מלוא פרטיהם המזהים של הצדדים ובני משפחותיהם. המזכירות תסגור את כלל התיקים שבכותרת.
- ניתן היום, א' חשוון תשפ"ב, 07 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18-10-60227 א.ק. נ' א.

תלה"מ 19-01-74309

תלה"מ 18-12-31166

בן שלום, שופט

- 1
- 2
- 3
- 4